

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko Nikolayowi Kolewowi, Milkowi Hristovowi, Stefanowi Kostadinowowi

(Sprawa C-612/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 325 TFUE — Nadużycia finansowe lub inne działania nielegalne naruszające interesy finansowe Unii Europejskiej w dziedzinie ceł — Skuteczność ścigania — Umożnienie postępowania karnego — Rozsądny termin — Dyrektywa 2012/13/UE — Prawo do informacji dotyczących oskarżenia — Prawo dostępu do materiałów sprawy — Dyrektywa 2013/48/UE — Prawo dostępu do obrońcy)

(2018/C 268/02)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Nikolay Kolev, Milko Hristov, Stefan Kostadinov

Sentencja

- 1) Wykładni art. 325 ust. 1 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego ustanawiającemu procedurę prowadzącą do umorzenia postępowania karnego, taką jak przewidziana w art. 368 i 369 Nakazatelno protsesualen kodeks (kodeksu postępowania karnego), w zakresie, w jakim owo uregulowanie znajduje zastosowanie w postępowaniach prowadzonych w sprawie poważnego nadużycia finansowego lub innych działań nielegalnych naruszających interesy finansowe Unii w dziedzinie ceł. Sąd krajowy musi zapewnić pełną skuteczność art. 325 ust. 1 TFUE, w razie potrzeby odstępując od stosowania owego uregulowania, dążąc jednocześnie do zapewnienia poszanowania praw podstawowych osób oskarżonych.
- 2) Wykładni art. 6 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by szczegółowe informacje na temat zarzutów oskarżenia mogły zostać przekazane obronie już po wniesieniu aktu oskarżenia do sądu, ale przed rozpoczęciem przewodu sądowego i rozpoczęciem rozpoznawania zarzutów co do istoty, jak również po rozpoczęciu przewodu sądowego, ale przed etapem narady, gdyby przekazane informacje zostały następnie zmienione, pod warunkiem jednak że sąd podejmie wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia poszanowania prawa do obrony i rzetelności postępowania.

Wykładni art. 7 ust. 3 tej dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że do sądu krajowego należy upewnienie się, że obronie przyznano rzeczywistą możliwość dostępu do materiału dowodowego, przy czym taki dostęp może w danym wypadku mieć miejsce już po wniesieniu aktu oskarżenia do sądu, ale jeszcze przed rozpoczęciem przewodu sądowego i rozpoczęciem rozpoznawania zarzutów co do istoty, jak również po rozpoczęciu przewodu sądowego, ale przed etapem narady, jeżeli w toku postępowania do akt sprawy dołączone zostaną nowe dowody, pod warunkiem jednak że sąd podejmie wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia poszanowania prawa do obrony i rzetelności postępowania.

- 3) Wykładni art. 3 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, które nakazuje sądowi krajowemu wyłączyć z udziału w postępowaniu ustanowionego przez dwóch oskarżonych obrońcę, wbrew ich woli, ze względu na to, że ich interesy pozostają ze sobą w sprzeczności, ani też temu, by ów sąd umożliwił tym osobom ustanowienie nowego obrońcy lub w danym wypadku sam wyznaczył dwóch obrońców z urzędu w miejsce tego pierwszego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 8.2.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 czerwca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht – Niemcy) – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein / Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

(Sprawa C-210/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 95/46/WE — Dane osobowe — Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania tych danych — Nakaz dezaktywacji strony Facebooka (fanpage’a) pozwalającej na gromadzenie i przetwarzanie pewnych danych dotyczących osób odwiedzających tę stronę — Artykuł 2 lit. d) — Administrator danych osobowych — Artykuł 4 — Właściwe prawo krajowe — Artykuł 28 — Krajowe organy nadzorcze — Uprawnienia interwencyjne tych organów]

(2018/C 268/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Druga strona postępowania rewizyjnego: Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

przy udziale: Facebook Ireland Ltd, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „administratora danych” w rozumieniu tego przepisu obejmuje administratora fanpage’a prowadzonego na portalu społecznościowym.
- 2) Artykuły 4 i 28 dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy przedsiębiorstwo z siedzibą poza Unią Europejską ma kilka oddziałów w różnych państwach członkowskich, organ nadzorczy państwa członkowskiego może wykonywać uprawnienia przyznane mu przez art. 28 ust. 3 tej dyrektywy w stosunku do oddziału tego przedsiębiorstwa, znajdującego się na terytorium tego państwa członkowskiego, nawet jeżeli zgodnie z podziałem zadań w obrębie grupy, po pierwsze, ów oddział jest wyłącznie odpowiedzialny za sprzedaż przestrzeni reklamowej i inne działania marketingowe na terytorium rzeczonoego państwa członkowskiego, a po drugie, wyłączną odpowiedzialność za gromadzenie i przetwarzanie danych osobowych ponosi w zakresie całego terytorium Unii Europejskiej oddział położony w innym państwie członkowskim.